

EL SOMNI DE L'EVEREST (6)

Ferran Latorre

La ruta de les vanitats

Neva feblement al camp base i aquesta és una al·legoria perfecta del transcurs de la vida al peu de l'Everest. La caiguda lenta i sigilosa dels flocs sembla retenir el temps amb una parsimònia resignada. Fa gairebé un mes que estem d'expedició, però comencem a creuar aquest límit en el temps a partir del qual la noció dels dies es comença a desdibuixar, fins i tot a semblar-nos indiferent. Però alhora els nervis comencen a aflorar al camp base: ja hem entrat en dates de cim. De fet els primers el van trepitjar el 5 de maig passat, i des d'aquest dia el degoteig de cims ha estat constant. La rumorologia, sobretot entre els xerpes, s'estén com la pólvora al llarg de la morrena. Fins ara, unes 60 persones han trepitjat el sostre del món, però alhora hi ha hagut bastantes retirades, i fins i tot tres morts: no tot és glòria a l'Everest.

Excessos o no, per fi he pogut viure de prop el que representa per a molta gent aquesta muntanya. Ho he escrit en altres ocasions: cadascú té les seves pròpies raons per acudir a aquesta cita, i pot ser que l'Everest s'hagi convertit en una espècie de foguera de les vanitats, però he de reconèixer que m'admira la capacitat de sacrifici i sofriment de la majoria de la gent. Una cosa que he pogut viure molt de prop, sobretot durant l'ascensió al camp 3. La nostra aclimatació ha consistit precisament en això: en dormir a 7.100 metres, a mig camí entre el camp 2 i el coll sud. Aquest és el tram on realment es posa a prova els alpinistes, el veritable filtre de la muntanya: la gran muralla que conformen l'Everest i el Lothse, el vuit mil veí. Prèvia parada en el camp 2, el flanc del Lothse s'alça per 1.600 metres de desnivell, per un pendent constant que culminen al coll sud. És allà on t'adones de la grandesa d'aquesta muntanya i de com de llarga

i inacabable resulta la ruta normal. A mig pendent, i malgrat que el meu estat de forma no era el més òptim, vaig començar a avançar diversa gent. I vaig quedar commogut per algunes escenes d'entendridora voluntat. A l'inacabable flanc del Lothse, a pas lent i exasperant, cadascú manté la seva processó personal cap a dalt, en una lluita en solitari i silenciosa, sense saber massa bé fins on, sense ni tan sols tenir força per preguntar-ho. Però la fe de cadascun de nosaltres ens empeny a fer un pas més encara. Una dona d'Alaska fa un gest de plorar quan l'avanço, em diu que no sap si arribarà. Intento alleujar-la dient-li que això

tampoc no ho sé jo, i que aquesta pregunta no té resposta per ningú. La calor és intensa, sufocant, i mirar cap amunt és mirar cap on tot comença i res no s'acaba. Pel meu cap passen tots els pensaments, el del fracàs, el de veure aquest cim 2.000 metres encara per sobre, el de sentir-me tan dèbil i insignificant. Passo al davant d'un alpinista de Colorado, estem a pocs metres del camp 3, però sense alçar la mirada lamenta que per a ell encara li queda una hora de suplici. Li dono una palmellada de complicitat al genoll. Finalment, arribo al camp 3. M'assec davant de la botiga i observo el panorama. Sota la calor humida de la boirina

Bruke va superar a la cara sud-oest fa gairebé 40 anys. Penso en l'emoció que va haver de sentir quan es va convertir en el primer home que va superar aquest tram. Penso també en la frustrant però emocionada contemplació del cim, tan proper, quan T. Bourdillon i Ch. Evans van fer el cim sud i van haver de girar cua, dos dies abans que Hillary i Tenzing ho aconseguissin. Van ser els primers a veure tan de prop el cim. Tan proper com després llunyà, per la resta de la vida.

Penso que jo també vull viure el meu propi llibre d'aquesta muntanya. Perquè en això consisteix el meu Everest. El meu Everest, el que m'emportaré amb mi, el dels meus dubtes, les meves pors i el de les meves pròpies alegries. Totes elles, vivències que quedaran dispersades al llarg d'aquest immens i inacabable trajecte fins al cim, el trajecte d'una gran muntanya, però també el de tota una vida. Fora de la botiga em sotgen també tots els dubtes. El sol trenca els núvols i davant meu s'obre un espectacle de llums inoblidable. M'afanyo a posar la càmera per filmar-lo, fotograma a fotograma, durant una hora sencera. Un halo de sol crea esclats de llum sobre la neu que cau imperceptible des de les altures arrossegada pel vent. Sembla una esfera incandescent que flota al mig de l'escenari, mentre al seu voltant un arc de Sant Martí teneix de resplendors màgiques la cara sud-oest de l'Everest. La vall

FERRAN LATORRE

La vall del Silenci. Un dels escenaris mítics de la ruta cap al cim de l'Everest, de 8.845 metres, pel vessant sud, la colpidora vall del Silenci

Unes seixanta persones ja han trepitjat el cim però, alhora, s'han produït tres morts

veig ascendir les siluetes d'uns autòmats que lluiten amb una lentitud exasperant. Miro cap a dalt i veig que el cim de l'Everest emergeix entre la boira. Encara 2.000 metres per sobre, reconec tots els llocs que he vist i imaginat en milers de fotografies. Ho he llegit tot, ho sé tot sobre aquesta muntanya. Conec tots els dubtes que han tingut els grans alpinistes a cada metre d'aquesta muntanya. Ara puc veure perfectament la *goulotte* que Mike

del Silenci, sota els meus peus, s'acomia del dia, mentre el sol emet fulgors de llum després del Cho Oyu. He patit, em costa respirar, em costa estar aquí més que mai, i mentre la llum sembla fugir per darrere l'horitzó, tanco els ulls i demano a Déu, amb totes les forces, que es compleixi el meu desig.●

VEGEU ELS CAPÍTOLS ANTERIORS I L'ÀLBUM DE FOTOS
www.lavanguardia.com/fotos

Alliberats dos pescadors raptats per pirates somalis durant 137 dies

SERGIO HEREDIA
Madrid

Tal com havia passat en altres episodis, com els segrestos de l'*Alakrana* o del *Playa de Bakio*, comença el ball de xifres sobre el pagament del rescat de dos pescadors espanyols raptats en aigües somalis. Mentre que unes fonts parlen de cinc milions de dòlars (uns 3,5 milions d'euros), d'altres redueixen la xifra a la

meitat, en una espiral que sembla irresoluble.

El cas és que Juan Alfonso Rey Echeverri i José Alfonso García, mariners gallecs del *Vega 5*, van ser alliberats ahir al matí. I que el seu segrest s'ha prolongat més, molt més del que havien durat els altres dos episodis: tots dos han passat 137 dies en mans de pirates somalis, mentre que el segrest de l'*Alakrana* va ser de 47 dies o de 10 en el cas del *Playa de*

Bakio. Fonts del Govern espanyol van confirmar la notícia en aquest diari, i va comunicar també que tots dos es troben ara a bord d'un vaixell de Pescanova, companyia que avala el *Vega 5*, palangrer de 24 metres d'eslora i capaç de carregar 140 tones de peix.

El ball de xifres és conseqüència dels moviments dels pirates, que juguen a la confusió. Adam, un d'ells, havia declarat ahir a

Reuters que la banda havia rebut cinc milions de dòlars ahir al matí "d'hora". Ho va fer parlant des del *Savina Caylyn*, a la coberta del qual els dos pescadors han passat part del captiveri.

Mentre que les famílies opten per mantenir-se en un segon pla –"no comentarem res", responien ahir–, les hemeroteques recuperaven les condicions del segrest. El 27 de desembre del 2010, el *Vega 5* navegava a prop de les illes Comores, i estava capitanejat per Rey, amb Alfonso com a contramestre –i 22 tripulants més, 19 moçambiquesos i tres indonesis–, quan va ser segrestat per pirates somalis. Fondejat a Harardhere, just on ja ha-

via estat al seu dia l'*Alakrana*, i utilitzat després com a nau d'abastament, l'Armada índia el va enfonsar al març, amb la qual cosa va aconseguir alliberar tretze tripulants i capturar 61 pirates, però no van localitzar els espanyols. Uns dies més tard, els segrestadors mostraven la foto d'un home apuntant amb una arma el capità Rey. Ahir, després de cobrar el rescat, els pirates els van alliberar, i els van fer pujar en una embarcació precària.

Tot i que l'assumpte havia aixecat cert enrenou mediàtic, no ha assolit mai el pes de l'*Alakrana*, cas enrevessat que va complicar la vida tant a Defensa com a Exteriors.●